

1. LAPKA (2) *sb f*

Oba a jasne.

sg N łapka (1). ◇ du A (cum nm) łapce (1) CzahTr K4.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „łapa” (2) : Moy pry cnotliwy koćie/ wípomniy ná przodki łwe/ ktorzy tácy bywáli/ iż gdy ieich Pan Bog opátrzył żywnością/ tedy ieey nie vzywáli/ aż pierwey podniowłzy oczy łwe ku gorze y dwie łapce/ dżiękowáli mu zá opátrzenie żywności CzahTr K4.

a. anatom. *Koncha uszna (1) : Auricula Miękką łapka v vcha. Calep 117a.*

LW